

Treschow: Tillader den høitærede Formand, at jeg indstiller, om denne Sag ikke kunde foretages imorgen.

Formanden: Jeg har mine særegne Grunde, hvorfor jeg ønsker den foretagen paa Løvedag.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges den ommeldte Afvigelse fra Forretningsordenen eenstemmigt med 36 Stemmer, saaledes at Sagen foretages til Behandling paa Løvedag.

Formanden: Efter Dagsordenen gaae vi dernæst over til 2den Behandling af Forslag til Lov om Erstatning for Krigsskade; der er ingen Ændringsforslag stillet til denne Behandling.

Jeg skal tillade mig at fastsætte, at §§ 1 og 2 først blive Gjenstand for Discussion; dernæst § 3, derefter § 4, dernæst § 5, derefter § 6, 7 og 8, og endelig § 9. Discussionen er altsaa aabnet over §§ 1 og 2.

Da imidlertid Ingen ønskede at ytre sig, gik man strax over til Afstemningen, hvorved:

§ 1.

1) Som Bidrag til Erstatning for de ved fjendtlig Overlast af Dens Amt Indvaanere i Aaret 1848 og Jyllands Beboere i Aaret 1849 tilsviede Tab, samt den Indbyggerne i Fredericia ved sammes Forsvar i sidstnævnte Aar paaførte Skade, forsaavidt Krav paa saadan Erstatning nu maatte være indkommet, tilstaaes af Statskassen indtil 1,700,000.

blev eenstemmigt vedtaget med 38 Stemmer.

§ 2.

2) Den alle Skadelidte i et Amt tilfammen efter denne Lov tilkommende Erstatning udbetales under eet for hvert Amts Vedkommende, med $\frac{1}{3}$ contant og med $\frac{2}{3}$ i særligt i dette Diemed udstedte, 4 pCt. aarlig Rente fra 11te December Termin 1849 bærende, fra Creditors Side uopsigelige Statsobligationer paa 25, 50 og 100 Rbd. Stykket, der udgives efter deres paalydende Beløb.

blev eenstemmigt vedtaget med 38 Stemmer.

Formanden: Discussionen er dernæst aabnet over § 3.

Schytte: Jeg vilde blot tillade mig, i Anledning af § 3, at rette et Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister. Det er nemlig i Motiverne Pag. 6 ad § 3 stillet i Udstg, at man muligt ved Bankens Hjælp kunde erholde Laan paa de Obligationer, der eventuelt udstedes; det er imidlertid et for vedkommende Modtagere af de respective Obligationer meget vigtigt Spørgsmaal, om saadan — jeg vil kalde det — Hjælp kan komme dem imøde, da de ellers paa mange Maader kunne være udsatte for Tab, idet jeg antager, at en heel Deel maa være i den Nødvendighed at omsætte Obligationerne strax, og naar store Masser komme i Dmløb, vil det især i Jylland, der er saa langt fra Markedspladsen, forarsage mere eller mindre Tab. Jeg skal derfor tillade mig, at udbede mig et Par Ord af den høitærede Finantsminister, om en saadan Udstg har nærmet sig nogen Virkelighed.

Finantsministeren: Til dette Spørgsmaal kan jeg ikke svare Andet, end at jeg har udsat alle videre Skridt end de foreløbige i denne Sag, til Loven var vedtaget.

Schytte: Den høitærede Finantsminister vil dog maaskee tillade, at jeg atter gjør en Opfordring; men Spørgsmaalet er vigtigt, og jeg tør derfor maaskee udtale, at jeg antager, at han vil være betænkt paa at gjøre, hvad der kan gjøres, og jeg er vis paa, at det vil glæde Beboerne meget, naar de vide, at der gjøres, hvad der efter Omstændighederne er muligt.

Finantsministeren: Det er naturligtvis en Selsfølge, at hvad Regjeringen i Motiverne har sagt, at den vil gjøre, det gjør den ogsaa. Men om Banken for Diebliffet maatte see sig istand til at gjøre Laan paa disse Obligationer og paa hvad Vilkaar, det kan jeg ikke sige, da jeg ikke derom har confereret med Banken, da jeg har anset det for en Selsfølge, at Banken ikke kunde og ikke vilde give noget Tilfagn i saa Henseende, førend Loven var vedtagen.

H. P. Hansen: Jeg troer at burde bemærke, at Banken vist til ingen Tid vil tabe en af sine Bestemmelser af Sigte, at bringe Production og Omsætning og Handel al den Lettelse, som staaer i dens Magt. Men jeg